

Οι Lucid Dreams μας έρχονται από τη Νορβηγία και το "Build & Destroy" αποτελεί την 2η δισκογραφική τους δουλειά, μετά το ομώνυμο ντεμπούτο τους που έπαιξε αρκετά στα ραδιόφωνα εδώ στο Βορρά πριν περίπου δύο χρόνια. Οι ίδιοι μας συστήνονται σαν μια melodic metal band. Προσωπικά θα του ενέτασσα στο χώρο του Hard Rock με κάποια ελαφριά Metal στοιχεία.

Σε γενικές γραμμές το άλμπουμ αφήνει θετική εντύπωση με την πρώτη του ακρόαση. Το εισαγωγικό "Wings of the Night", διαθέτει πολλά ενδιαφέροντα μελωδικά στοιχεία χωρίς να ξεφεύγει όμως από τα όρια ενός καλού πλην όμως διόλου πρωτότυπου τραγουδιού. Τα πλήκτρα του "Hellbound" δίνουν αυτόν τον διαφορετικό τόνο που χρειάζεται ένα τραγούδι για να είναι ενδιαφέρον. Ωραία μελωδία, με τα πλήκτρα να είναι μεν έντονα, αλλά να μην καλύπτουν την μαγεία των υπόλοιπων οργάνων. Το "Fear No Evil" είναι ένα τραγούδι φτιαγμένο καθαρά για ραδιοφωνικό airplay. Πιασάρικη μελωδία, ο απαραίτητος τσαμπουκάς και πολλά όμορφα metal στοιχεία που κεντρίζουν το αφτί του ακροατή.

Με το "Absence of Innocence" οι Lucid Dreams "τιμούν" τις μουσικές τους επιρροές. Ολοφάνερα mid-80's στοιχεία και φωνητικά που σε παραπέμπουν ευθέως σε εκείνη την εποχή. Με συνολική διάρκεια πάνω από έξι λεπτά, θα μπορούσε κάποιος να πει πως είναι το τραγούδι που κάνει τη μεγάλη ποιοτική διαφορά σε αυτή τη δισκογραφική δουλειά. Το ομώνυμο "Build & Destroy" δεν είναι το τραγούδι που θα προκαλέσει εντύπωση. Το ρεφραίν του όμως σίγουρα θα κολλήσει στα χείλη αυτού που θα το ακούσει.

Τα "High Heeled Devil" και "Shanghai Cyanide" είναι πιο old school στην προσέγγισή τους, με τις κιθάρες να είναι στο προσκήνιο, και τα πλήκτρα να ντύνουν όμορφα το τελικό

αποτέλεσμα. Το άλμπουμ κλείνει με το "Eye of the Storm", ένα τραγούδι που κρατά τον ακροατή "ζεστό" μέχρι το φινάλε, και με την μεστή μελωδία του αφήνει μια πολύ καλή τελευταία γεύση.

Οι Lucid Dreams με αυτή τη δουλειά τους δεν ξεφεύγουν και πολύ από τα όρια που έχουν θέσει ανάλογα συγκροτήματα του είδους στη Σκανδιναβία τα τελευταία χρόνια. Ωραίες συνθέσεις, τραγούδια που θα ακουστούν ευχάριστα και θα τσιτώσουν τον ακροατή, αλλά και ένα έντονο αίσθημα ότι κάτι λείπει για να τους δώσει αυτή την ώθηση προς το διαφορετικό. Δουλειά που δεν θα απογοητεύσει τους φίλους του είδους, αλλά που δεν θα τους ενθουσιάσει και τρελά.

Κείμενο: Γιώργος Παρδάλης